

zdravju; kajti čim je nekoliko umazana, ne pusti prodirati dovolj zraka, in čim se čuti človek nekoliko trdnega, je že bolan. Zračenje je torej najboljša razkuževanje vsake stvari.

Sicer pa vsi vemo, kako se počuti človek, potem ko je napravil kopel, si nadel čisto perilo in se oblekel praznično. Ali se ne počuti bolj čilega in zdravega?

Ali bi ne bilo dobro, da bi tudi naši mali kmetje uvedli razne teriše in tute za delo, ki naj bi jih takoj preoblekli čim pridejo domov, ker one težke, raztrgane in zakrpane obleke niso predvsem pripravne za delo, ne dajo se oprati in končno jih kmet nosi toliko časa, dokler jih ne vrže na kup gnoja.

Res, da se ob nedeljah in praznikih preobleče, ali to je vse premalo, v enem tednu se obleka ne prežari in, kar je glavno, je ne opere nikdar ali zelo redkoma, ker je pretežka.

Svetoval bi torej našim kmetom, da bi uvedli posebne obleke za delo, ki so tudi zelo poceni, da bi poskusili se umiti po celotnem životu po končanem delu, zapazili bi, da bi se zjutraj ne čutili tako utrujeni in otrple kot doslej. Delavno obleko pa naj zračijo, da se razkuži, ter naj jo dajo oprati vsaj vsakih 14 dni.

Videl bo vsakdo, kako blagodejno bo vplivalo to na njegovo zdravje; in marsikatero prehlajenje si bo s tem prihranil.

Prihodnjič pa nekoliko o ugodnosti stanovanjske hiše in o dosedanjih zgrešenih praksi in navadi pri zidanju na deželi.

Stanovska uvrstitev novinarjev

Publikacije verske narave

Deželni fašistovski novinarji

sindikati sporoča:

Osnovni odbor organizacije "Azione Cattolica Italiana" je opozoril nacionalnega tajnika fašistovskega novinarstva, da bi bilo primerno, da se oni, ki vodijo in pišejo škofijske, župnijske in druge publikacije te vrste, asketske liste, glasila verskih društev in podobne liste, vpišejo v poseben oddelek (oddelek št. 4) stanovskega novinarstva, ki je bil ustanovljen s kr. ukazom od 26. februarja 1928. Nacionalni tajnik sindikata posl. Herman Anticucci se je izjavil za ugoditev tej prošnji pod pogojem, da jo odobri Nj. eks. pravosodni minister.

Nj. eks. pravosodni minister je tudi dal pozitivno mnenje, in sicer v naslednjem pismu:

"Gospod poslanec! Odgovarjam na Vaše pismo od 10. t. m., s katerim ste me vprašali, ali naj se vpišejo v posebni oddelek novinarstva seznamna, v smislu čl. 4., predzadnji odstavek, kr. ukaza zakonodajne skupščine št. 384, tudi oni, ki vodijo in pišejo škofijske revije, glasila verskih društev in podobnih, župnijske liste, asketske publikacije, glasila verskih društev, uradna obvestila katoliških društev itd.

Mislil, da se na splošno mora odgovoriti potrdilno na postavljeno vprašanje, kajti publikacije, za katere gre, četudi niso čisto informativne glede verskih opravil, spadajo po svoji vsebini med tehnične revije, za katere dovoljuje čl. 19. v zvezi s čl. 4. kr. ukaza od 26. februarja 1928, da jim je lahko odgovorni urednik oseba, ki ni pravi novinar, samo če se vpiše v dodatni seznam (seznam št. 4), ki je priključen h glavnemu seznamu. To odgovarja sicer tudi stanju stvari, kajti omenjene publikacije oskrbujejo skoro vedno župnijski in drugi duhovniki, ki delujejo v cerkvah in ki torej ne morejo imeti svojstev novinarja.

Sveda ta rešitev ne more veljati za one revije, ki, dasi so verskega značaja, imajo v resnici tudi bistveno politično vsebino. V tem slučaju mora biti odgovorni direktor vpisan v seznamu novinarjev kot novinar-profesionist ali vsaj kot publicist v skladu s prvima dvema odstavkoma omenjenega čl. 19. kr. ukaza od 26. februarja 1928. Podpisan Rocco."

V skladu s mnenjem Nj. eks. pravosodnega ministra in nacionalnega tajnika fašistovskega sindikata italijanskih novinarjev poziva tukajšnji deželni julijanski sindikat vse spisovalce in odgovorne direktorje omenjenih publikacij na ozemlju tržaške, goriške, videmske, pulške, reške in zadrške okrajine, naj vložijo v čim krajšem času prošnjo za vpis v 4. dodatni seznam. Prošnjo na prostem apirju je nasloviti na tajnika deželnega novinarstva sindikata "Associazione regionale fascista dei giornalisti" dr. Michele Risolo, "Via Verdi 1" — Trieste in v smislu čl. 6. kr. ukaza 26. februarja 1928, št. 384 ji je treba priložiti naslednje listine: 1) državljanski list; 2) potrdilo o učitvanju državljanskih pravic; 3) rojstni list; 4) kazenski list, ki naj ne bo starejši od treh mesecev od datuma prošnje. Poleg tega naj se priloži tudi en izvod publikacije, ki jo prosilec vodi ali piše.

V ravnanje vseh prizadetih se opozarja, v smislu 4. odstavka čl. 19. kr. uk. od 26. februarja 1928, da prenehajo s 1. januarja prihodnjega leta imeti veljavo vsa priznanja odgovornih direktorjev in odgovornih urednikov, če prizadevni ne predložijo glavnemu državni nemu pravniku potrdil, da so vpisani v novinarski seznam.

Opozorilo izletnikom

Občinska uprava sporoča, da prihajajo od vseh strani okoliške pritožbe kmetovakev proti nedeljnim izletnikom, ki se podajo na izprehod v okolico ter pri tem brezobzirno teptajo obdelano zemljo, skakače in se igrabo po njivah, a nekateri celo jasejo po obdelani zemlji. S tem delajo kmetovalcu obutno škodo. Drugi mečejo brezskrbno okrog ogorka cigarete in še goreče vžigalice, s čimer povzročajo možnost, da izbruhnjejo po gozdovih požari.

Občinska uprava opozarja take brezobzirne izletnike, da se je nadzorovanje zemljišč poostroilo in da bodo vsi, ki se zasadijo pri takem nedopustnem ravnanju s tujo lastnino, strogo kaznovani.

O pet-, deset- in petindvajset-lirskih bankovcih

Oblastva opozarja, da ostanejo 5- in 10-lirski bankovci v prometu do 31. decembra 1928., čisto razveljavljeni pa bodo šele 30. junija 1929.

Paziti pa je treba na 25-lirske bankovce, ki stopijo iz veljave že 30. junija t. l. (1928.). Poteštatom je naloženo, naj o teh stvarih obvestijo svoje občinarje.

Osebnostna vest

Kakor razvidno iz "Vestnika naučnega ministrstva" od 14. t. m., je napravil naš rojak prof. Anton Pavšič izpit za poučevanje nemščine na srednjih šolah z najboljšim uspehom. Čestitamo!

Lastni poštni tekoči računi za plačevanje prenosnih pristojbin (tassa scambii)

Da se trgovci in obrtniki izognejo hudim denarnim globam in sodnijskim kaznim, se vnovič opozarja na določbe člena 17. kr. odl. zakona z dne 22. decembra 1927, št. 2069, po katerem morajo že samo radi tega, ker so vpisani v seznam dohodninskega davka, kategorija B za letni dohodek ne manjši od 15.000 lir, odpreti lastni tekoči poštni račun za izplačitev prenosne pristojbine — in sicer to najkasneje do 30. t. m. in hkratu izplačati v ta namen vsoto v sledeči višini: L 500 za vsako družbo, ki je obdavčena z dohodninskim davkom na od 15.000 do 25.000 lir letnega dohodka; L 1000 za družbe, ki so obdavčene na letni dohodek, ki prekaša 25.000 lir.

RAZSTAVA RISB IN ROČNIH DEL

Kakor običajno vsako leto, se razstavijo tudi letos risbe in ročna dela v telovadnici svetlojabske šole. Razstava bo odprta danes v četrtek, jutri v petek in v soboto, vsak dan od 9. do 12. ure popoldne in od 3. do 6. ure zvečer. Roditelji in prijatelji mladine se vabijo, da si ogledajo to zanimivo prireditev. — Vodstvo.

PASJE ZNAMKE

Občinstvo se opozarja, da bo občinska uprava dala poloviti vse pse, ki s 1. julija ne bodo opremljeni s predpisano znamko. Znamke daje občinska zakladnica vsem gospodarjem psov prve kategorije, ki se predstavijo s pobornico o plačnem obroku pasjega davka za letošnje leto. Znamka stane 2 liri.

POZDRAVI IZSELJENCEV

Iz Južne Amerike, kamor so srečno dospeli, pošiljajo v domovino najlepše pozdrave sorodnikom, znancom in prijateljem podpisani slovenski izseljenci:

Božič Lovrenc, Jernej Josip, Slavec Karel in Družina Ivan (vsi iz Doline), Kocijan Vincenc in Cuneš Andrej iz Brce, Požru Roman in Fečnik Mihael iz Boljunca, Rusjan Ivan, Čotič Franc in Anton, Arjion Anton iz Renč, Batistič Izidor — Miren, Cargo Josip — Ročina, Novak Ludovik — Razgus, Mahnič Josip — Grižev, Miholavčič Andrej, Rakitovič, Miklavčič Antonija, Zonta Josip in Garzinič Anton iz Trsta; Rihter Avgust — Dol; Kovarčič Anton, Maslo Ivan in Maslo Josip iz Stražnega brda; Grahonja Emilij — Osp, Ojo Josip — Sv. M. M. Sp., Mikelčič Franc — Prapetno, Bait Anton — Tolmin, Močinič Josip in Amičič Peter iz Spina; Čehovin Andrej — Gaberče, Rotar Vincenc — Dolenje, Gulič Nikolaj — Ponikve, Danev Josip — Kontovelj, Stojkovič Marija — Sežana, Bančič Ana in Dobrovič Marija iz Pazina, Širca Marija — Pliskovica, Zerjal Emilija in Tonci Gabriela iz Nabrežina, Sincin Marija — Kopriva, Zupančič Katarina — Trst, Lasčič Pepca — Vrtojba, Rizon Ljudmila — Dekani.

Rojstva, smrti in poreke v Trstu dne 28. junija 1928

Rojeni: 14; mrtvi: 9; poroke: nobena.

Iz tržaškega življenja

Nezgoda pri delu

Med delavci, ki so včeraj predpolne delali na pomoči Bersaglieri, kjer popravlja gradbeno podjetje Mazzorana tamošnje skla dišče, je bil tudi 39-letni tesar Nazarij Marsich, stanujoč v ulici Cristoforo Cancellieri št. 98; delal je na visokem zidarskem odru, postavljenim ob skladišču. Okoli 11. ure je Marsich hotel potegniti k sebi tram, ki mu ga je podajal neki drugi delavec; pri tem pa je preveč nagnil čez ograjo odra, izgubil ravnotežje ter padel z višine kakih 5 metrov na kup gradbenega materiala pod odrom. — Obležal je težko poškodovan; po bi se je po glavi; ramenih in nogah ter si poleg tega zlomil eno rebro. Dobil je prvo pomoč od zdravniške rošine postaje, nato je bil prepeljan v mestno bolnišnico, kjer se bo moral zdraviti najmanj 3 tedne.

Nepredvidene komplikacije lova na podgane

Viljem Saisselbauer, 80-letni starček, stanujoč na Vrdeci št. 20, je včeraj zjutraj obiskal nekega znanca, bivajočega v ljudskem prenočišču v ulici G. Gozzi. Med razgovorom je starček zdajci zapazil podgano, ki je smuknila iz luknje v podu spalnice. Čeprav okoren radi svojih 8 križev, je Saisselbauer skočil za njo, da bi jo potepal. Obnem je priskočil neki deček, ki je pograbil lopato, da bi z njo lopnil podgano. Toda v naglici je zavijel orodje tako nerodno, da je namesto podgane lopnil starčka po obrazu. Saisselbauer je moral iskati pomoči na rešilni postaji, kjer mu je zdravnik izlelil in obvezal rano, ozdravljivo v 10 dneh.

Tržaško sodišče

Hotel je zlato verigo, o dobili je želez e verige

Tovariš ga je hotel rešiti iz rok agentov

Tržaški sodni dvor šeste sekcije je včeraj imel pred seboj 40-letnega Henrika Stinco in nekega Josipa Vidunich. Prvi je obtožen poskušene kvalificirane tatvine in drugi protipostavnega vmešavanja v službo agentov javne varnosti.

Po izjavah Amedeja F. izvem, da se je ta nahajal dne 22. maja v neki gostilni v ulici Cavana, ki je v gneti pri banku začutil, da mu nekdo hoče iztrgati zlato verigo. Prijel je ptička za roko, toda da ta je začel kričati, da je nedolžen in se spravil nad F. Prišlo je do zmešnjave. Poseči so morali vmes agenti, ki so arotirali oba.

Naslednje pa izvem iz izpovedi agentov. Na poti na komisariat je posegel vmes nek neznanec, se predstavil kot miličnik in zahteval, da Stinco izpustijo. Toda agenti so — arotirali tudi njega. Amedej F. je bil izpuščen.

Stinco kriči tudi na obravnavi, da je nedolžen. Bil je uslužben na parniku "Val" in se je zvočer opil. Ni hotel ukrasti ničesar.

Vidunich je gluhi in tudi beseda mu ne teče gladko. Tudi on pravi, da je bil pijan.

Branila sta obtožence odvetnika dr. Guido Zennaro in dr. Kezich.

Državni pravdnik je bil cav. Culot.

Sodni dvor je oprostil Stinca radi pomanjkanja dokazov in obsodil Vidunicha na 1 mesec in 5 dni ječe — ker se je praskal, kjer ga ni srbelo....

Poročna obravnava v Pull

Žene nesrečnih žrtiev Stembergerja pred predsednikom

Nadaljevanje obravnave prott banditski tolpi, kateri je natočeval tržaški zločinec Stemberger, včeraj dosega vrhunec. Po raznih kontestacijah, ki jih je predsednik stavil obtožencem, je namreč pričelo zasliševanje civil. strank.

Prva je bila zaslišana žena gostilničarja Ukmarja, ki je imel gostilnico v ulici Rigutti. Videla je usodnega dne, kako je Stemberger dvignil stolec in treščil njeneja moža po glavi. Mož je na zadobljenih poškodbah pozneje umrl.

Antona Bussana je radovednost gnala k gostilni. Plačal je to z nevarno rano na nogi in je skoro izkrmavel.

Tudi Anton Ferilla je bil ranjen v tej okolnosti od enega izmed Stembergerjev.

Zena umorjenega brigadirja Lanzilotta je še mlada. Steje sedaj komaj 20 let. Pove med solzami da je usodnega večera prihitala v družbo deklica, ki je obvestila brigadirja, da se v gostilni Ukmar tepejo. Brigadir je koj pohitel tja in trenutek pozneje je mlada žena izvedela, da je njen soprog umorjen. Umirajoč ji je dejal, da je to bila njegova usoda, naj ne plaka.

Tudi žena pastirja Jugovca je navzočna. Vsa zaprta v svojo žalost pove tragično zgodbo. Nekega dne se je priplazil njen mož domov držeč se za trebuh. Povedal ji je, da ga je ranil s samokresom človek, kateremu on ni hotel podariti ovca. Rekel ji je takoj, da bo tista rana njegova smrt — in tako se je zgodilo. Konča svojo povest z dvema solzama v obeh, toliko strašnejšima, ker sta bili začrtni do zadnjega.

Se mnogi so zaslišani. Vsa pove zgodbo trepetja in strahu, kajti roke Stembergerja so bile krvave in sejele grozo in strah povsod, kamor se je prikazal.

Tudi priče izpovedujejo pod dojmom precejšnje strahu. Ena izmed prič — Jakob Colausich — pove, da se je nahajal usodnega večera v gostilni Ukmar. Oba Stembergerja sta pretepla vse goste v gostilni in razbila vse. Zbežal je pred zločinom.

Sicer so pa vsa pričanja dokaj nejasna, kar je razumljivo, kajti klanje, ki sta ga brata Stemberger povzročila v gostilni, je moralo strašno vplivati na duševno stanje navzočnih in jim je precej prikrtilo spomin na podrobnosti dogodkov.

Obravnava se nadaljuje.

Predsednik cav. Clarici. Branitelja odv. Stefanin in odv. Cerleniz-za.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Načelnik vlada on. Mussolini v Gorici

Včeraj dopoldne je dospel na tukajšnje vojaško letališče "Rojce" z letalom ministrski predsednik on. Mussolini. Iz letališča se je podal v avtomobilu v Gorico, kjer se je za več časa sestal v prefekturni palači z goriškimi političnimi in strankinimi osebnostmi. Ob en četrt na eno je on. Mussolini zapustil v avtomobilu prefekturno palačo; spremljala sta ga še dva avtomobila. Na Travniku pred prefekturno palačo se je zbrala množica ljudi, ki so hoteli videti načelnika vlade, kajti novica o njegovem, dasi ne nadnem in ne pričakovanim prihodu, se je po mestu takoj raznesla. Ko je avto švignil mimo množice, ga je ta burno pozdravljala.

Zidanje cerkve na Placuti

Kot je znano, se je pričela letošnjo pomlad popravljati cerkev na Placuti, ki je bila v svetovni vojni skoraj vsa porušena. Še deset let je kvarila razvalina cerkve trg Placuto in se je čudno zdelo, kako da je ne popravijo. V kolikor se da spoznati iz grajenja in popravilja nove cerkve, je ta sedaj podaljšana za 6 metrov. Obnovitveno delo naglo napreduje, kajti cerkev ima že streho in tudi strop je že izdelan. Cerkev se zida sedaj v romanskem slogu. Imela bo tudi dva oltarja več kot prej. Istotako bo zvonik čisto predelani ter tudi povišan za dva metra in pol. Cerkev bo najbrže končana že v oktobra.

Rojeni, poročeni in mrtvi

Od 17. do 23. t. m. je bilo v Gorici rojenih 13 moških in 8 žensk. Skupno 19. Umri je samo eden. Poroki sta se izvršili dve. Med tema se je poročil g. Anton Trnovec z g.čno Franciško Gerbic.

IZPRED SODIŠČA

Radi kontrabanda

Dva orožnika sta pripeljala na zatočno klop dolgo in suho ženo, ki je venomer suho pokajevala. Imenuje se Franciška Slabe, stara je 49 let in je doma iz Krnice, stanujoča pa v Breznici nad Idrijo. Obtožena je bila, da je šla brez potnega lista v Jugoslavijo, vtihočevala 1 kg in 200 gr jugoslovanskega tobaka in 2 cajnici ter električno svetilko in vrhutele skočala s 100 lirami podkupiti sinančna stražnika na meji.

Obtožena: «Bila sem čisto o-majljana in zmešana, ko so me fim-pirčili prijeti. In tako sem jim ponudila sto lir. Nato sem sto lir izplačala. Nisem bila v Jugoslaviji, tobak so mi otroci prinesli na mejo. Električno svetilko in cajne pa sem kupila v Idriji».

Stražnika povesta, da sta srečala obtoženko, ko je prihajala iz Ziri. Ko ju je zagledala, se je hotela skriti. Pa sta jo prejela. Najprej jima je ponudila 50, nato 100 lir, če jo izpustita. Pa nista hotela. — Pravi, da je nato denar spustila iz roke in ga zoubila.

Državni pravdnik je zahteval za obtoženko 4 mesece zapore in 1100 lir kazni.

Sodišče jo je nato obosodilo na 4 mesece zapore in na 760 lir kazni, pa le pogojno.

MIREN

Razstava obrtne šole

Na praznik sv. Petra in Pavla bodo razstavljeni izdelki vajencev in vajenk obrtne nadaljevalne šole v Mirnu v šolskih prostorih od 10.30 do 8. ure zvečer.

Velika tatvina v Kamencah pri Plavah

Pred dnevi so neznan tatovi vdrl v barako kmeta Andreja Tinte, ko se je ta nahajal ravno na polju, in odnesli 2000 lir denarja, 10 benedič obveznic v vrednosti 9200 lir in brnilno knjižico za 10.000 lir. Adrej Tinta je torej oškodovan za 21.200 lir. O tatvini so bili takoj obveščeni orožniki iz Plavi, ki so pričeli stikati za tatovi. Kot prvega so aretirali 24-letnega Antona Markiča, ki je oblastvom znan kot nevaren tat. Po poklicu je dimnikar. Ugotovilo se je, da se je na dan, ko je bila tatvina izvršena, nahajal v Kamencah in celo govoril z bratom okradenega, povprašujoč ga po Andreju Tinti. Aretirane sicer taji dejanje, vendar so ga radi

sumnje obdržali v zaporih, kjer je na razpolago sodnijski oblasti.

OTALEŽ

Pogreb župnika Josipa Kosa

V pondeljek ob deseti uri dopoldne smo pospremili k zadnjemu počitku našega preljubega kurata, g. Josipa Kosa. Komaj 47-leten je podlegel v soboto zjutraj težki bolezni. Največja priča prikljubnosti, ki jo je pokojni duhovni vodja užival med svojimi župljani in prebivalstvom iz sosednjih vasi, je bil pač njegov pogreb. Negledna množica ljudi, vse kar je bilo v vasi je pospremlilo župnika na njegovi zadnji poti. Prišli so Cerkljani, Novačani, Šebreljci, celo nekaj prijateljev iz Trsta in Gorice si videl v sprevodu. Vsi duhovniki iz o-

koliških vasi so se ga spomnili. Dvanajst jih je bilo. Za pogrebom je šla šolska mladina s vsem učiteljskim osebjem, požarna bramba, Marijina družba, zastopniki krajevnih oblasti. Pevski zbor je pokojniku zapel več pesmi posmrtno. Po žalni sv. maši pa je cerkljanski dekan spregovoril gorko besedo v slovo pok. župniku.

Kruta smrt je segla zopet a svojo brezobzirno, mrzlo in brezsrčno roko med vrste naših že itak redkih duhovnikov. Pa je že tako, da smrt ne izbira, večkrat pobira celo najboljše. In tako je bilo tudi sedaj. Odrta je zdravo, močno korenino iz naših gor, krepko oporo našega ljudstva.

VOJŠČICA NA KRASU

Blagoslovitev temeljnega kamna v naše cerkve

V nedeljo se je vršila v naši vasi slovesna blagoslovitev temeljnega kamna tukajšnje cerkve, ki jo bomo pričeli v kratkem zidati. Blagoslovitev je prisostvovalo veliko domačega ljudstva. Pa tudi iz drugih sosednjih vasi ni manjkalo gostov. Ob priliki blagoslovitve je govoril tukajšnji poteštati g. Ivan Rogelja in za njim tudi župnik Pavlin. Slovesnosti so prisostvovali tudi zastopniki krajevnih oblasti. Tako upamo, da bomo v kratkem imeili tudi mi cerkev.

ZNANOST IN UMETNOST

Azbest

Za izdelovanje tkanin uporabljamo vlakna, ki so tem boljša, čim daljša so, čim trdnjša in mehkejša, in čim lažje se dajo sesukati v prejo in sukanec. Večinoma so ta vlakna rastlin. Izvora, kakor bombaž, lan, konoplja, juta, ali živalskega kakor volna in svila. Danes izdelujejo tudi že umetno vlakna, ki izvrstno služijo za prejo in tkanje. Ponovno je tudi naša "Edinost" že pisala o "umetni svili". Ta izraz pa je utemeljen le v toliko, v kolikor ima "umetna svila" slično zunanost kakor prava svila in je tudi njena uporaba enaka. Sicer pa je v snovi sami taka različna, da je izraz "umetna svila" ravno tako umesten kakor ime "svinčnik" za "grafitnike", ki nam služijo za pisanje.

Manj znano pa je čitatelju, da imamo tudi rudninska vlakna, ki so godna za prejo in tkanje. Ne mislim tu na kovinske tkanine in tudi ne na "stekleno volno", dasi ima ravno zadnja silno tanka in trdna, obenem pa nekrhka vlakna. Toda tu gre za umetni produkt in o tem nočem tu razpravljati.

Pač pa nam nudi priroda sama rudo, ki ima izredno lepa in uporabljiva vlakna. Je to takozvani supentinov azbest, ali amijant, ki je v najožjem sorodstvu z lojevcom, katerega poznajo čitatelji najbolje kot špansko kredo, čitatelji pa kot smukovec, in s stiva, iz katere izdelujejo pipe. Vlakna so kakor svilnata in lepe olivno zelene barve. Merijo tudi do 30 centimetrov. So jako vitka in kar je najbolj važno, nekrhka, tako da se dajo izborno sesukati v prejo in tkati.

Kemijsko sestoji serpentinov azbest kakor serpentinov sploh iz raznih silikatov, in sicer iz magnizejevega, aluminijevega, železovega in tu pa tam tudi kalcijevega silikata.

Kar daje azbestu prednost pred drugimi vlakni je njegova negorljivost. Radi tega izdelujejo iz njega predvsem rokavice in drugo opremo za ognjegase in delavce, ki morajo delati v neposredni bližini ognja.

Po večini pa je azbest tudi silno trpežen proti kislinam. Radi tega nam služi izborno za filtriranje takih tekočin.

V tem oziru nadkriljuje serpentinov azbest takozvani rogovati azbest, ki je kakor pravi že ime rudninsko in kemijsko od njeg različen. Njegova vlakna so krajša in zelo krhka, tako da se ne dajo tkati, pač pa so izborna za filtriranje.

Največja ležišča azbesta so v Kanadi, in sicer severovzhodno od Quebeca, kjer se raztezajo v 10 km širokem pasu na razdaljo 700 km.

Veliko azbesta se dobiva tudi v Urulu, predvsem v Baskenovem v perneki guberniji. Ležišče je 18 km dolgo in doseže od 200 do 1200 m širine.

Manj dober azbest se dobiva v južni Afriki.

Italija ima azbestne žile v Valtellini in v Val d'Osta.

Letna produkcija znaša približno 140.000 ton (po 1000 kg). Od teh odpade na Kanado 120

tisoč ton in na Rusijo 15.000 ton. Od kanadske produkcije vporabljajo same Združene države severoameriške 80%. Ostale države so bile po večini navezane na rusko produkcijo. Ko je leta med vojno in po vojni ustavila ali omejila obrat in s tem tudi izvoz azbesta, so iskali vi-re drugod, kakor na Filipinskih otokih in na Kitajskem, toda brez pravega uspeha.

Za tkanje prihaja v poštev samo azbest z daljšimi vlakni od 10—15 cm dolgi.

Stroji za obdelovanje azbesta sličejo docela onim za obdelovanje bombaža, le da so bolj trpežni, ker so vlakna neprimer-no trša.

Kakor bombaž se tudi azbestna vlakna po mikanju natezajo in sesukajo v prejo in sukanec.

Tke se ali sam azbest ali pa s bombažem in konopljem, tu pa tam tudi s kovinskimi nitmi.

Krajša vlakna, zlasti pa odpadki pri preji in tkanju niso našli prej prave uporabe. Danes pa jih s pridom predelajo pred vsem v azbestno lepenko in v azbestno volno, ki izborno služita kot varovalni material proti ognju.

Azbestni lepenki dodeljujejo velikokrat razne rude, kakor lojevca, grafita, marsikaterikrat tudi kavčuka.

saditev te velevalne rastline. Na podlagi njegove pobude so se napravili številni poskusi in iz teh nasadov se je ugotovilo, da se lahko nasajajo gotove sojse vrste povsod tam, kjer uspevata zgodnja turška in fižol. Vključno temu se ni moglo udomačiti v naših krajih ta rastlina kot domača rastlina. Postala je pa tudi za Evropo predmet veletrgovine, odkar je začela v začetku sedanjega stoletja industrija z oljem uporabljati sojski bob za pridelovanje olja.

Kako velik pomen je dosegel že ta način uporabe soje, razvidimo iz nekega trgovskega poročila iz leta 1911, v katerem se poroča o velikem naraščanju uvoza soje, »kar je nekaj posebnega v zgodovini svetovne trgovine« in »uvoz doslej popolnoma zanemarljivega blaga se je dvignil do bajne višine in v zelo kratkem času si je blago osvojilo svetovni trg«. Pri uporabi soje kot oljnatga sadu se sicer zajame približno osemnajst odstotkov značajna toščobna sadu s stiskanjem, najvažnejša sestavina, beljakovina namreč, pa ostane v ostančkih, ki se uporabljajo kot krma, a se iz njih pripravljajo tudi drugi različni pripravki.

Odkar je spoznala prehranitvena veda dragocene lastnosti soje, se skuša na vsak način, da bi se uvrstila soja med druga naša živila. Toda ne glede na izdelovanje olja se uporablja soja pri nas edino le za izdelovanje posebnih delicat, kakor znane worchestershire polivke, in dietičnih pripravkov. To je tem bolj čudno, ker gre pač za živilo, ki ga je uživalo sto milijonov ljudi in ki bi lahko prihajalo v evropske luke kot zelo poceni uvozno blago v naravnost brezmejnih količinah. Vse to se da razložiti na ta način, da je sad soje neužitno, ako se ne predela. Azijski način priprave daje jedila, ki so ne skladajo z našim okusom. Ko se je v vojnem času in v po vojni dobili poskušali pripraviti sojo kakor naša sočivje, se je dognalo, da se soja omeči komaj po večernem kuhanju in da ima tudi potem neki poseben neprijeten okus. Tudi poskusi, napraviti iz sirove ali pražene soje moko, so se ponesrečili, kajti sirova soja vsebuje snovi, ki neprijetno diše in so isto tako neprijetnega okusa, a tudi toščice postanejo po mlečvi v nekaj dneh žaltave. S praženjem so se dale sicer grenkobe snovi odstraniti, ni se pa posrečilo trpežen močan izdelek. Način, kako pripraviti sojo do splošno uporabljive oblike, ki bi se opirala na naš evropski okus, se je moral komaj odkriti.

Dr. L. Bercezzeller je rešil vprašanje o poplavitvi soje. S posebnim postopanjem, pri katerem se ne uporablja kemikalije in se izogiba prevlečila vročina, se popolnoma odstranijo iz soje neprijetne dišave in grenke snovi, toščice se pa dovedejo v tako stanje, da se da iz končnega izdelka: iz pitome soje izdelati trpežna moka. Pri vsem tem postopanju se ohranijo soji vse dragocene sestavine in lastnosti. Pitoma soja vsebuje približno 41 odstotkov beljakovin, dvajset odstotkov toščob, dvajset odstotkov ogljikovih vodikov, 1,59 do 2,03% lecitina in v obilni meri vitamine. Po splošni hranilni vrednosti (4400 do 4600 kalorij) sliči en kilogram pitome soje: približno štirin kilogramom brez-kostnega mesa ali osem in petdeset gramom ali šestim litrom in pol polnega mleka in se nahaja radi tega na prvem mestu živil, ki vsebujejo tri glavne osnovne hranilne snovi.

Veliki praktični pomen nove pridobitve uči v varčevanju pri tem postopanju, ki omogoča nizko ceno končnemu izdelku (od 0,45 do 0,60 lir kilogram) in v tem, da se je odtegnil soji ves tuj okus. Radi tega se bo uporabljala soja kot prve našim starim jedilom in živili, pri čemer bomo štedili z jajci, mlekom in mesom. Popolnoma napačno pa bi bilo, ako bi hoteli uvrstiti sojo med nadome-

stila za te drage živilske pridelke. V gospodinjstvu, slaščičarnah in pekarnah se je ugotovilo, da se s pitomo sojo ne prihrani samo jajca in mleko, marveč so doseže z njo večja trpežnost peciva. Velika bodočnost se obeta pitomi soji pri uporabi v pekarnstvu, ker zadošča malenkostni dodatek soje za poplavitve raznih vrst moke, pri čemer bi se zadostilo po tajnem svetniku Rubnerju postavljeno zdravstveni zahtevi, obogatiti naš kruh z beljakovino.

Z mesno industrijo je važna druga znamenita lastnost pitome soje, da se v kipečem ali mlečnem stanju združuje z razseklimim mesom v enotno tvarino; tako se lahko izdelujejo klobase, testenice (paštete) in konserve, ne da bi pri tem kaj trpel ne prijetni okus niti oblika, mnogo bolj hranilno in mnogo bolj poceni. Na drugače uporabo kakor na izdelovanje testenin, osladil, čokolade in kakava naj na tem mestu le namignemo.

Knjige Mladinske Matice za l. 1928

«Mladinska Matica» je ustanova, ki si jo je zamislilo slovensko učitelstvo z namenom, da nudi učiteljem in mladini vsako leto ob priliki svetovanskega kresovanja par knjig poljudne in vzgojne vsebine. «Mladinska Matica» stopa s sadovi svojega delovanja letos prvič pred javnost in, če smemo soditi po teh prvih knjigah, bo ta ustanova lahko šlo mnogo koristila. Iz podatkov, ki so nam znani, pa ni razvidno, da bi se bila javnost za letos navdušeno odzvala pozivu slovenskega učitelstva. So pa to nepravilne, ki spremljajo vsak začetek in ki bodo odpravljene, čim bodo ljudje videli, s kakšno resno ustanovo imajo opravka.

Knjižni dar, ki ga letos dobi vsak naročnik za izredno nizko ceno 10 Din, obsega trije drobni knjižice: «Kresnica I. letnik», Jack London «Zgodbe z južnega morja» in Andrej Skulj «Sadjarčiki».

«Kresnice» so pester zbornik najraznovrstnejšega čtiva. Poleg povestice, črtic in pesmi ima mnogo poučnih sestavkov o letalih, narodni zgodovini, župančiču in najraznovrstnejših drobni statističnih podatkov o površini zemlje, morja, gospodarstvu in dr.

«Zgodbe z južnega morja» je prevod znanega Londonovega dela «South Sea Tales», ki ga je oskrbel Tone Seliskar.

Andreja Skulja «Sadjarčiki» pa je priročna knjižica najvažnejših poljedelskih vprašanj. Pisec obdeluje poljudno in otroku primerno sadje, cepljenje, razločevanje boleznih in slična vprašanja, ki so za poljedelski narod velikega pomena.

Zbirka je okusno opremljena s slikami in naslovnicami Maksima Gasparija. Naroča se pri Mladinski Matici v Ljubljani (Franciškaška ulica 6.)

Božo Lovrič

o delovanju Umberta Urbanja za spoznavanje jugoslovenske književnosti v Italiji.

Znani jugoslovski pesnik Božo Lovrič, ki živi v Pragi in ki se smatra danes za enega izmed najslavnejših jugoslovenskih dramaturgov sploh, je napisal za praški dnevnik «Prager Presse» odlično oceno knjige «Scrittori jugoslavi» prof. Humberta Urbanja, katerega zasluge za spoznavanje jugoslovenske književnosti v Italiji so splošno priznane toliko v Italiji kolikor v Jugoslaviji in na Čehoslovskem.

Umberto Urbani si je pridobil nedavno nove zasluge s prevodom znanega srbskega romana «Netista krv» Borisa Stankovića, o katerem bomo ob priliki govorili tudi mi. Za danes evo, kaj piše Božo Lovrič o italijanskem kritiku Umberto Urbanju:

Lani je objavila tržaška «Casa Editrice Parnasso» prvi del «Jugoslovenskih pisateljev» (Scrittori

ri jugoslavi), ki ga je spisal književnik in prevajalec Umberto Urbani. Predgovor je napisal visokolski profesor P. Popović, kritik in nekdanji urednik «Srbskega književnega glasnika». V predgovoru so prikazane vse zasluge H. Urbanja za srbohrvatsko književnost in lahko trdim, da je bil malokakšen jugoslovski književnik tako nepristranski, kakor je naš Umberto Urbani. Sledil je glasbu srca in ta je skoro vedno nepogrešljiva. Njega ni zanimalo, ali je bil kdo več ali manj slaven, pri njem je odločala vedno notranja vrednost dotičnega dela. Urbanz je na primer proglasil Jelo Spiridonovič - Savič za veliko pesnico in to svojo trditve je podkrepil s tem, da je prevedel v italijanščino «Le Pergamene di Frate Stratonico». To je tragična pesem v kateri najdemo junak, srbski menih, po dolgem omoževanju, grešenju, propadanju in dvomu končno svoj mir in svojega Boga! Jugoslovenski kritiki so zamerili Urbanju, da je preveč hvalil Jelo Spiridonovič - Savič. Moje mnenje pa je, da je ona to hvalo zaslužila in da je italijanski kritik napravil dobro delo, ko je poudaril njen neobičajni talent.

Ugaja mi, kako se Urbani izogiba vseh nepotrebnih podrobnosti, izbegajoč vsem potankostim, ki ne karakterizirajo ne dela ne pisca. — V izbiranju del ima srečno roko. Izbere vedno najzanimivejšo odlomke in z njih pomočjo nam osvetli vse ostalo. Tudi v tem pogledu zaupa svojemu instinktu. Če mu pri čitanju pričenja srce močnejše utripati, ali se zamisli nad neko stranjo, stihom ali rečenico — in to mu je najboljši dokaz, da je pesniku uspel v njegovi nameni. Urbani je človek čustva. Čitajo ga, da tudi v njegovih žilah teče rekolica slovanstva. Urbani se drži načela Tolstaja: Čustvij da tudi drugi čustvujejo! Bodi iskren, da bodo tudi drugi iskreni napram tebi. Trpi, da so tudi drugi nauči potrpljenja, ker brez njega (o protislovje!) ni prava radosti in zadovoljstva.

Vse to je Urbanz doumel; in na tej podlagi ocenil posamezne pesnike in pisatelje. Na isti način proučuje mladost in resničnost Petra Petroviča, Njegoša, kakor zdravo erotiko Radčevića. Umija, uravnoteženi pesimizem Mil. Rakica, arizem Jovana Dučića, duhovitost Branislava Nušića, miselnost Svetislava Stefanovića, erupтивно naravo Borisa Stankovića, iskreno čustvenost Milice Jankovićevce, mističnost Jele Spiridonovič-Savičevce, bogoslovanje Silvija Strahimira Kranjčevića, kulturo Iva Vojnovića, rožkost Vladimirja Nazorja, gospodstvo Milana Begovića, strupenost Ivana Andrića in izobrazbo Antona Petrovića.

V karakteristiki je najjačiji. Ne opisuje, pač pa se s prstom dotika živga jedra. Uživa, kadar začuti pod prstom živce, ki se trese, drhti in zvija. Hoče, da pronikne v tajne tujega življenja, in srečen je, kadar sreča človeka, pisatelja, pesnika, ki ga tlačijo isti dvomi, ista vprašanja in iste misli kakor njega. Proučavajoč ne misli, proučava sama sebe. Z njimi se jači, z njimi dvomi in veruje, z njimi se bori in pada. Čita jih, zato da spozna človeka; čita jih, da spozna umetnika; čita jih, da razglaša tajnost začetka in ustvarjanja. Pesniki ga vabijo, kakor plamen vabi metulja in četudi mu imajo zagoreti krila. Raje izgori, a se približati resnici bistvu in absolutnosti. To je Urbanjeva strast! Nekdo pije, drugo zanimajo ženske, tretji kvarta, a Urbani se opaja z besedo, z izrazom, s stihom in skupno z velikim italijanskim pesnikom vzklika: il verso è tutto! Rahločuten je kot rojen Slovan, a jasev in slogu kot pravi Italijan. V tem tudi vztraja, ker je prepričan, da bo s tem veliko več koristil zblizanju Italijanov in Jugoslovenov kakor vsi številni mednarodni dogovori. Papir ostane papir. Lahko ga je uničiti. Zanimanja in simpatije, kadar pride enkrat v krv, pa ni

mogoče več tako lahko izkoreniniti iz srca.

Simpatija — to je: ljubav — spaja vsa nasprotja in celo iz disonance ustvarja harmonijo. A ta ljubez mora biti iskrena, popolna in nepristranska. Z najpreprostejšim dotikom se oploja — tako je životvorna — in širi svoj krog preko meja. In baš v tej iskreni, topli simpatiji je pravo označenje Umberta Urbanja. On je prvi razgibal mrtve vode. On je eden izmed redkih sodobnih Italijanov, ki nam je srčno stisnil desnico. —

Pantelejmon Romanov:

Ljubezen Dine Glanove

Prevedel Iv. Vouk.

Poslovnimi večer maturantov je bil na višku. Mladina je bila razposajena; peli so, plesali in «domači ples» v veliki sobi študentke Dine Glanove je bil naravnost sijajen. Sredi največjega vrveža je pozvonilo. Dina je šla odpirat in se vrnila z nevoljnimi obrazkom. Prišel je Viktor Sorin, študent, ki ji je neumorno dvoril in ki je bil na vsakega študenta ljubosumen. Sorin je bil resen, razumen mladenič, najdostojnejši med vsemi študenti, toda Dina ga ni mogla, bogvedi zakaj, trpeti.

Sorin je vstopil, pozdravil malomarno navzočce, ni se zmenil za dovtipe študenta Saša Gospolskega, sedel v kot ter spremenil z očmi Dine. Dekle ga je namenoma prezirala, ga izsivala in si pustila dvoriti od Saša. Jezilo jo je, da je Sorin hodil za njo, toda če je prišel, jo hotela biti lepša, zanimivejša. V teku vsega večera je Dina čutila na sebi Sorinov pogled, toda delala se je, kakor da tega ne vidi. Nedomada jo vzel študent Saša pod pazduho in šla z njim ven na hodnik. Kmalu se je zaslislal zunaj glasen smeh.

Vsi so pogledali Sorina. Sedel je tam, bled, s povešenim pogledom, kadil nervozno cigareto za cigareto, nato je molče vstal in šel ven na hodnik.

II.

Vsi so nemirno zrl v vrata. Črez nekaj časa se je pojavila Dina, za njo Saša.

«Hvala Bogu», je rekla Dina glasno, «šel je. Trajno ni mogoče tega prenašati!»

«Sama si kriva, da je prišlo tako daleč», je rekla neka študentka, «poljubiti moškega kar tako se mi zdi lahkomišelnost!»

«Če sem ga za šalo poljubila», je rekla Dina, zato nima še nikake pravice mi biti vedno za petami. «Zakaj ti ne ugaja?» je vprašala prijateljica, saj je ljubezniv dečko. Jaz bi bila srečna, če bi bil Saša takšen kakor Sorin.»

«Kdor me hoče ovirati v moji prostosti», je odgovorila Dina, «tisti ni več zame. Niti trenutek ne smem čutiti, da ima kdo kako pravico do mene. Živeti hočem tako, kakor se meni zdi.»

«Torej ženska ne potrebuje ljubezni?» je rekla smeje se prijateljica.

«Ljubezen...! Ko sem bila stara tri leta, tedaj sem potrebovala materina božanja, zdaj pa sem odrasla in ne čutim več te potrebe. In nič te ne vznemirja, da je šol?»

«Ne, ker ga moji živci ne morejo prenašati. Če le s kakšnim človekom besedo izpregovorim, že duševno trpi. To je preneumno. Hotel bi biti moj gospod, tega pa jaz ne priznavam. Pa dovolj o tem. Rajši se veselimo dalje!»

Toda veselo razpoloženje je prešlo in družba se je kmalu razšla. Dina je oblekla svoj pisani pulcator, spremila goste na ulico, šla nato s Sašo do ogle, se poslovila in hotela naravnost domov, ko ji je prišel iz neke stranske ulice Sorin naproti.

III.

Dina se je zdržnila, obstala je za hip, nato jo šla naravnost k Sorinu:

«Kaj hočeš?» ga je vprašala ostro.

«Moram govoriti s teboj», je odgovoril razdraženo študent.

«Kaj?» — «Saj veš!»

«Nič ne vem!»

«Tedad ti povem. Pojdiva malo hoditi.»

Dina je zignila z ramami in šla z njim.

«Dina ti veš, da te ljubim, da sem resen človek in nikak komedijant, kakor je Saša.»

«Nimaš pravice klicati me na odgovor», je pripomnila hladno.

«Pač, jo imam!»

«Kako?»

«Ker te ljubim! Toda rajši ljubimkuješ danes z enim, jutri z drugim. To je vsekakor zanimiveje. Tebe ne zanimajo resni ljudje, ampak samo taki, ki znajo zbijati neumne šale.»

«Ni dobro soditi po videzu», je odgovorila Dina uporno, «saj ne veš, kako se vedem, kadar sva sama s Sašo», je rekla samo da ga ježi.

«Kaj se pravi «sama»? je vprašal in prebledel.

«Nič!»

«Nisem vedel, da si večkrat «sama» s Sašo. To mi je novo. Torej nisi šla le slučajno z njim na hodnik.»

«Ne! Zdaj in za vselej ti povem to: Jaz to ne ljubim, te ne potrebujem, ovrtaš me v moji prostosti. Skratka stidiš se mi kot moški.»

«Tedad je vse končano med nama?»

«Da!»

Sorin je pogledal dekle, nagonski je čutil, da ga sovražijo, kri mu je šinila v glavo, sam ni vedel, kako je prišlo, da jo je sunil v prsi in hripavo vzkliknil: «Pa pojdi k zlojedu!»

Dina je stala na obronku reke, hotela je proč od vode, toda Sorin ji je zastopil pot, jo prijel za rame in jo pehal k reki.

Prezvel ga je nepremagljiv bes, in ne vedel kaj dela, jo je zopet sunil, ona se je nagonski oprijela njegove roke, v oči se ji je bral smrtni strah, izpustil jo je in nato je slišal pitajen krik. Padla je v vodo. Obstal je tam kakor odrevenel za hip, nato pa zbežal proč kakor blazen.

IV.

S prvim vlakom se je odpeljal v svoje rojstno mestce. Njegovo potovanje je bilo mučno. Bal se je iz voza, tresel so je, če je stopil v oddelek izprednikov, sedel je pri oknu in strmel ven kakor v sanjah. In neprestano ga je preganjala misel: Zdaj pride orožnik in me prime! Morilec je bil, ki je lastnorочно utopil ljubljeno žensko... Čemu bi se živel? Bilo ga je strah... Trije tedni, ki jih je doma preživel, so bili zanj prava muka; izgubil se je materinemu, sestrinemu pogledu, oni nista smeli vedeti, da je morilec. In ko je nekoga dne jutraj pogledal v časopis, je smrtno prebledel. Bral je, da so

(Dalje na IV. strani)

MALI OGLASI

VINO ISTRSKO najbolje vrste, pristnosti zamenjava, dobite zalozniki in gostinčari v vsaki množini: Istrski teran, burgundec, pinot in belo malvazijo. Najnižje cene. Vsaka pošiljatev se izvrši takoj. Naslov: Nikola Draghičchio - Parenzo. 692

STROJ za luščenje ječmena in stiskalnica za slamo se prodaja. Škrbina pri Komnu. 710

UGODNA PRILIKA! Radi opustitve trgovine s pohištvo se razprodaja pohištvo: spalne, jedilne sobe, kuhinje, posamezni kosi po znižanih cenah. Gorica, Viale XX Settembre 23. 683

TRGOVSKI pomočnik z dobrimi prireditelji, več slovenskega in italijanskega jezika, sposoben voditi trgovino isče službe v trgovini jestvin. Gre tudi na deželo. Naslov pri gorški upravi. 702

PEKARNA, dobro vpeljana, na prometnem kraju, se prodaja. Naslov pri tržaškem upravitelju. 706

BABICA, avtorizirana, sprejema osebe. Govori slovensko, slavec, via Giulia 29. 322

BABICA Emerschitz - Sbaizero, diplomirana, sprejema osebe, moderna oprema, zdravniška pomoč, dnevna hrana na L. 25, Via Farneto 10 (Gianastica, podaljšana), lastna vila, telefon 20-64. 308

Za domače čiščenje priporočamo

SIDOL najbolje čistilo za kovine. SIRAX neprepustljiv čistilni prašek za glumini, baker in emali. CEREOL vosek za pade, linoleum, pohištvo. LODIS naša izborna krema za čevlje, (v lenčkih z avtomatnim zapiralom.) Izdelovatelji: SIDOL - COMPANY TRST (370)

NAJBOLJŠE OBUVALO za ženske, moške in otroke v najmodernejših barvah in po najnižji ceni dobite edino PRI REBCU Trst, Via Carducci št. 36

FALCERI LUIGI ZALOGA POMIŠTVA

Trst, Via Fendoria 10 (skladnice) in 12, I. nadst. Porocne sobe, orehove, bukovne, topolove, kostanjeve, mahagonijeve itd. Lakirano kuhinjsko pohištvo z mramorjem ali brez tega. Žimnice z žimo ali volno. — Vzmeli od L. 60.— naprej. 506 Prodajajo se tudi posamezni kosi. — Najnižje cene v Trstu. —

SLADOLEDNICA

FRATELLI ZAMPOLLI

TRST, Viale XX Settembre št. 25

Najboljši sladoled lastnega izdelka

FERRO CHINA PIGATTI

Okrepčevalno sredstvo, predpisano od zdravniških avtoritet proti MALOKRVNOSTI, BLEDECI in za OKREVANJE

LEKARNA ZANETTI - TRST - Via Mazzini

Pristni sirup PAGLIANO

iznajditelja prof. Girolamo Pagliano

sestavljene izključno iz rastlinskih snovi, očisti organizem vseh strupenih sestavin, ki okužujejo in onesnažajo kri.

Najstarejše, nikdar prekoseno ne poenačeno naravno zdravljenje.

FIRENZE - Via Pandolfini No. 18

Casa del prof. Girolamo Pagliano

PODLISTEK

V. J. KRIZANOVSKA:

Pajčevina

(125)

Roman v štirih delih

Iz ruščine prevedel L. V.

— O! Ni prav nobene sile; celo boljše je, da preide nekaj časa, in se privadim dejstvu, da sem namenjena za «gnojilo» nemškemu plemenu. — je odgovorila posmehljivo Milica.

Baron ji je hotel odgovoriti, ko je vstopil sluga ter naznanil obisk poročnika pl. Valneka.

Prihod novega gosta je napravil konec Ludolfu besednemu izlivu; uporno je utihnil, sedel v oddaljen kot ter jezo gledal poročnika.

Sele po čaju je odšel, očitno nevoljen, ne da bi pozdravil Valneka, kar je Milico zelo zabavalo, grofa pa spravilo v zadrego, da je skušal opravičiti nevljudnost svojega bratranca z njegovo raztresenostjo in ker ga je ozlovoljilo, da je moral prekiniti svojo učeno razpravo. Toda poročnik se je nasmehnil ter dobrodušno izjavil, da ni prav nič užaljen zaradi baronove slabe volje.

Njegova nevolja je upravičena, ker je novi gost prišel v tako neprimernem času.

Šli so v buduar in začeli govoriti o drugih stvarih. Valnek je povedal, da Vizenbruk kmalu odide in da je njegov odhod izzval razkol v polkovni družbi. Stranka lepe Alme se jezi zaradi krivičnih in nedokazanih očitkov, ki se usipavajo

na glavo nesrečne ženske, in zaradi katerih mora nenadoma zapustiti to gnezdo spletke; nasprotno pa trdi sovražna ji stranka, da je Vizenbrukova koketna, zavistna in obrekljiva, mož pa bedak, zato je njim odhod prav dobrodošel.

Danes sta bila v Karolinenhofu, da se poslovi. Ali vam baron ni nič pravil o tem? — je vprašal pl. Valnek.

— Ne, takšne malenkosti ga ne zanimajo. Alma pa mi je poslala posetnico. Čudovito, kako koketna je gospa pl. Vizenbrukova, — je posmehljivo rekla Milica.

Naslednjega dne jo je čakalo veselje: prispele je Kitino pismo in z njim dar. Dmitri Pavlovič, ki je vedel, kako strastno ljubi Milica konje, je poslal njej in grofu par kabardincev. Prišel je pa je neki Čerkez po imenu Džemaldin, ki je vsem ugajal po svoji prikupljivi zunanjosti in v svojem posebnem kroju. Grof je na ženino prošnjo sklenil obdržati Čerkeza vsaj za nekaj časa, da skrbi za konja.

— Vedno godrnjaš, kadar jaham sama, zdaj pa bom jemala s seboj Džemaldina. Tvoj grum, ki bi hotel iz sebe napraviti Angleža, mi je skrajno zopern. Nemec, ki se vrhu tega dela Angleža, brv... to je že višek zopernosti.

Džemaldin je obljubil, da ostane pri konjih, toda pod pogojem, da ga vzamejo v Rusijo, ko grof in grofica odpotujeta v Turovo.

Kaka dva tedna po nepričakovanem Ludolfu obisku, je Bereklaus prejel od tete vabilo h kosilu. Še pred tem je bila baronesa s hčerko v Krenici, da vrne obisk, ki je prešel precej dolgočasno. Baronesa je bila žalostna in potrta,

a Vilma se še vedno ni mogla otresti sovražnega, hladnega tona, ki je Milico zelo zabavalo. Grofu je bilo, kakor da sedi na iglah, in bil je zelo nevoljen na svojo sstricho zaradi njene nadutosti, ona pa ni razumela, kako smešna in zanjo sarkastična je bila njena hladna osebnost.

Ko sta Berenklavova prišla v Karolinenhof, je Ludolf sedel v sprejemnici z nekim gospodom srednjih let, debelim in plešastim, in ki ga je predstavil za svojega prijatelja, profesorja Bilfingerja.

— Profesor — strokovnjak v antropologiji, in piše delo, ki bo dragocen prispevek k vedi. To delo razpravlja o vprašanju, ki sva ga pred dnevi midva proučevala: «Primerjalno proučevanje črepij in vpliv črepijskih razlik na umstvene sile narodov.» Po kosilu prinesem modele in slike v pojasnilo mojih besed; vi pa, dragi Bilfinger razložite grofici, z dejstvi v rokah, manjvrednost slovenskega plemena, — je odgovoril Ludolf, ki je bil že razburjen.

Profesor je ostro pogledal Milico iznad svojih zlatih naočnikov in se vlijudno priklonil.

— Prav rad poučim grofico, če jo ta suhoparni predmet sploh zanima in če se ne užali nad dokazi, da je germansko plemo nadrejeno onemu, kateremu pripada grofica.

— Če mi resnično dokazate to nadrejenost, nimam nikake pravice užaliti se, ker z dejstvi se ni mogoče boriti; toda opozarjam vas, profesor, da se ne udam brez boja. Kaj pa, če se mi posreči dokazati, da imam prav jaz, ne vidva, Kaj napravite tedaj, baron? — je vprašala Ludolfa ter

ga pogledala z lokavim nasmehkom.

Ta je v zadregi povesil oči.

— Ženska ne more imeti nikdar prav. Po prirojeni ji lahkomišelnosti bo ravno tako res

našli v reki razpadlo truplo neke mlade ženske. To je bila gotovo Dina... Zdalji imel več obstanke doma, kakor vsakega zločinca, ga je vleklo na mesto, kjer je utopil svojo žrtve. Spravil je skupaj svoje reči, se peljal v Moskvo, a od postaje se je napotil naravnost k reki. Tu je bilo omo mesto... Morda si je razbila glavo na kakšnem kamnu... Strašno... Vse bi bil dal, če bi mogel popraviti svoj zločin. Okrenil se je. V tem trenutku je privoščil mino voz cestne železnice in v enem oknu je zagledal obraz žive Dine.

V. Bil je to njen obraz, samo nekoliko bledejši, ožji; tudi izraz je bil drugačen — ni bil tako poreden, ampak vase poglavljen. Hotel je za vozom, toda bilo je prepozno... To je bila gotovo neka druga, ne Dina... Počasi je šel proti svojememu revnemu dijaškemu stanovanju, toda vso moč ni spal. Zjutraj zgodaj je šel v tisto ulico, kjer je stanovala Dina. Tu je ulica, kjer jo je čakal tistega usodnega večera, tu je hiša, tu hišna vrata in tu... je ona... Skozi vrata je prihajala deklica, ki jo je včeraj videl v tramvaju, šla je s povešeno glavo dalje, in ko je bila nekaj korakov pred njim, so se njuni pogledi srečali, ona je smrtno prebledela in zbežala... On je obstal, hotel se je odkriti in dolgo je gledal za njo.

VI. Ko je takrat padla v vodo, jo je rešil kopališni sluga, rešilna postaja jo je peljala v bolnišnico, ona pa je izjavila, da je v temi padla s pobočja. Po tem dogodku se je zelo izpremenila in nihče je ni videl, da bi se tako smejala kakor ne-

koč. Eno vprašanje jo je neprestano nadlegovalo, a na to vprašanje ni našla odgovora... Ali mora človek, ki ima rad kako dekle, tako zasovražiti, da jo konča? Če bi ne bil kopališni sluga o pravem času prišel, bi bila brez dvoma utonila... Ali jo še sovraži? Ali je sovraštvo posledica velike ljubezni? Na to vprašanje ni vedela odgovoriti, toda od njega ni čutila nikakega sovraštva...

VII.

Nekega dne je Sorin srečal študenta Šašo.

«Kaj je to?» ga je vprašal «kaj dela Dina? Ali si videl dekle?»

«Dina je bila dolgo časa bolna, pri skakanju v kopališču se ji je spodrsnilo, potem je morala ležati, zdaj pa je malokdaj vidim.»

Sorin je takoj vedel, da je Dina zamolčala njegov zločin. Zakaj?

A nekega dne sta se nenadoma srečala. Dinina blede lica je zalila kri. Odkril se je in šla sta skupaj. Hodila sta in govorila o posttraskih rečeh, toda njih srca sta glasno bili... Molče sta prišla mimo pokopališča. Dina je obstala ter utrjala nekaj cvetic, ki so cvetle ob pokopališčnem zidu. Sorin je opazoval njeno vitko postavo in zasmilila se mu je. Držal je klobuk v rokah ter gledal blede deklico. Tedaj je stopila k njemu in mu molče podala cvetice. Videl je, da so njene oči polne solza. «Kaj je to?» je rekla nato in pokazala na šop sivih las.

«To je...»

Gledala je te sive lase, nato ga je objela, poljubila sive kodre, in končno sta se njh srca našli v pravi ljubezni.

Razne zanimivosti

Požar v Damasku

Velik požar je razsajal te dneve v Damasku. Uničil je znano mošejo Sanjakdar, najlepši del mesta, mnogo hotelov in dragocen muzej. Vse skupaj je pogorelo osem sto hiš in sedemdeset prodajaln. Škoda se ceni na pet in štirideset milijonov lir.

Albanija postaja moderna

Moderno gibanje v islamu (mohamedanski veri), ki je ženskam raztrgalo kopreno raz obraz, moškam pa vzelo priljubljen fes z glave, je vdrlo tudi v Albanijo. Sedaj vladajoča skupina med Albanci je mohamedanske vere. Doslej je bilo v navadi mnogoženstvo. Bogatejši posestniki so imeli po več žen, revniji je bila še na odveč. Sedaj je izšla v glavnem mestu Tirani nova postava, ki dovoljuje zakon med pristihi raznih ver, ki pa ob enem strogo prepoveduje mnogoženstvo. V deželi, kjer so se bili stari običaji tako ukoreninili, bo ta nova določba hudo pretresla zabavno življenje. In prav oni bogatejši posestniki niso godrnjali, ko se jim je odvzel fes, ko se je ženskam odvzela koprena z obraza, a sedaj se pa tej novi postavi upirajo, češ da je Mohamed sam izrecno zapovedal več žen, da se tako mož že na tem svetu spokori.

Brisače nepotrebne

Na modernem umivalniku se nahaja majhen električni ventilator, ki se spravi v tir s tem, da pritiskom na tozadnji gumb. Iz ventilatorja prihaja nato gorak zrak, ki posuši umite roke. Ta izum je nov in skoraj gotovo bo minilo precej časa, preden se vpelja v manjša gospodarstva. Na umivalnikih velikih hotelov so ti ventilatorji že popolnoma pregnali netečne brisače. Na ta način je bilo rešeno tudi veliko higijenično vprašanje, kajti vsi poskusi, ubraniti se popolnoma nevarnosti okuženja pri uporabi skupne brisače, so se izjavili. Mali robci, ki so se le enkrat uporabljali, se niso nikdar zelo umazali, zato pa tudi niso bili nikdar popolnoma temeljito oprani. Papirnati robci pa tudi niso bili higijenični. Odslej bo pa zrak posušil umite roke in oprani obraz.

Hoover kandidat za predsednika

Na zadnjem zborovanju republikanskeanke v New Yorku je bil izbran državni tajnik za prehrano Hoover s 837 od 1100 glasov za kandidata na predsedniško mesto Zedinjenih držav Severne Amerike. Ko je predlagal voditelj kalifornijske delegacije Hooverjevo kandidaturu, je nastal tak vihar navdušenja v zborovalnici, kakor malokdaj prej pri stičnih zborovanjih. Vsi zborovalci in gledalci so zdržema vpili in ploskali celih pet in dvajset minut, ob enem je pa igralo več godb vsaka svojo pesem z najrazličnejšimi godali in pihali. Komaj ko se je čez pol ure posrečilo predsedniku zborovanja napraviti kolikor toliko mir, se je za-

čelo glasovanje. To zborovanje in izid glasovanja kažeta, da lahko računa Hoover z zmago in da postane naslednik Coolidgeja na predsedniškem stolcu v Washingtonu.

Ženski birliž

Doslej je bilo mesto birača eno izmed maloštevilnih poklicev na Francoskem, za katerega se niso poganjale ženske. Pred kratkim časom je pa imenovalo justično ministrstvo gospo Barvois v Chaumontu za birača (eksekutorja) po smrti njenega moža, ki je trideset let opravljal službo birača. Kakor hitro so prinesli listi vest o njenem imenovanju, so se zglasili pri njej častikarji ter jo povpraševali, kaj neki jo je bilo privedlo do tega, da se je potegovala za to nehalno službo. «Edino radi svojih otrok sem to storila,» je odgovorila poduradnica, «ker mi mož ni zapustil nobenih sredstev». Ko so jo opozorili na težavno in naporno službo, je dejala, da je že prej večkrat nadomeščala svojega bolnega moža in da se po njenem mnenju na ta posel bolje razumejo ženske ko pa moški, ki ne poznajo prave vrednosti pohaštva in inventarja.

Mesto na prodaj

Štirideset kilometrov od Londona v grofovini Buckinghamu leži mestce Amersham. Veleposelnik Drake bo dal v kratkem času to mestce na dražbo, a pri tem je določil, da zamorejo domačini odkupiti hiše po nizki ceni. Razen nekaj hiš je vse mesto last prej omenjenega Drakeja. Njegovo bogastvo je zelo staro. On je potomec znamenitega angleškega admirala Drakeja, ustanovnika angleške pomorske sile. Njegov sloves, namreč sloves admirala, med sovrstniki je bil tak, da se mu je takoj vdala težko nakrcana ladja one nepremagljive Armade, ki jo je Španija l. 1585. poslala v boj zoper Angleže, kakor hitro je zvedela za ime svojega nasprotnika. Vse blago te ladje, po večini zlato in srebro, je postalo po angleških zakonih po majhnem odbitku za državo last admirala Drakeja, ki si je za ta denar nakupoval zemljišča in samo zemljišča in na ta način preskrbel svojim daljnim potomcem udobno in brezskrbno življenje. Zemljišče, na katerem leži mestce Amersham, je le en del Drakejevega posestva.

Ruski učenjak Voronov na Angleškem

Dr. Voronov je končal svoja predavanja na cambridškem vsučilišču. V tej zadevi je bil vprašan minister za notranje zadeve, za koliko časa se je dovolilo dr. Voronovu bivanje na Angleškem in ali se mu je dalo dovoljenje za pomlajevalne operacije s presajanjem opicijih žlez. Angleži torej ne marajo biti mlajši, ali pa je to še vedno posledica mržnje do Rusov radi znanega lanskoletnega incidenta.

Novo visoko gorovje

Kako malo raziskana je še celo dandanes naša zemeljska površina, dokazuje odkritje doslej popolnoma neznanega gorovja v vzhodni Sibiriji. Poleg vulkanov

na Kamčatki je to gorovje najvišje v severni Aziji in se dviguje do 3300 m visoko. To gorovje se razteza približno sto kilometrov v daljavo in sicer med rekami Jano, Indigirko in Kolimo, ki se vse iztekajo v ledeno morje. Svoje ime je dobilo to gorovje po ponesrečenem ruskom geologu Čerskemu. Vključ visoki severni legi in vključ neznanemu mrazu po zimni do 60 stopen pod ničlo, se niso dobili še nobeni ledniki.

BORZNO POROČILO

Trst, 27. junija 1926.

Amsterdam 764.50-770.50, Belgija 264.268, Francija 74.774-75.074, London 92.70-92.90, New York 18.95-19.01, Španija 312.90-318.90, Švica 305.75-307.75, Atene 24.40-24.90, Berlin 451.50-457.50, Bukarešt 11.45-11.85, Praga 56.22-56.52, Ogrska 329-335, Dunaj 265-271, Zagreb 33.374-33.674.

Uradna cena zlata (26. 6.) L 367.09; Liktorsko posojilo 85.60; vojaškokodninske obveznice L 77.50.

Naročajte „Edinost“

Proti **TRAKULJI**
Ugodni zdravilski priporočajo že več let in predpisujejo kot SREDSTVO Z GOTOVIM IN TAKOŠNIM UČINKOM **TENIFUGO VIOLANI** ki ga izdeluje kemik-likarnar G. VIOLANI v Milanu

Za birmo,
ne pozabite na staro trgovino zlatenine

ALOJZ POVH
PIAZZA GARIBALDI 2
prvo nadstropje.
Največja delavnica v Trstu.
448 Pazite na naslov!

Zahlevajte vedno originalno steklenico!
Acqua di Alabarda
vsebuje kinin,
ki je dobro sredstvo proti IZPADANJU LAS in čisti kri
LEKARNA CASTELLANOVICH - TRST
LASTNIK F. BOLAFFIO
Via Giuliani 42 (Sv. Jakob)
Gorica — Flegel, Via G. Carducci 9

Dr. SARDOČ
ZODODRAVNIK
TRST
VIA S. LAZZARO 23, II.

ŠIRITE
„Naš glas“
Mesečno družinsko revijo!
Naročnina za celo leto 15 L
Naslov:
Trieste, Casella postale 348

Božjast

in druge živčne bolezni se ozdravijo uspešno s sloviti praški in tabletami kemično-farmaceutičnega zavoda **Cav. Glodoveo Cassandri** v Bolonji, ki jih predpisujejo najboljši kliniki sveta, ker predstavljajo najuspešnejše in gotovo ozdraviljenje. — Dobivajo se v Italiji in zunaj v glavnih lekarnah. — Zvezek št. 14 se pošilja brezplačno. 1124

ZLATARNA IN UZARNA JAKOB BEVC
Trst, Campo S. Giacomo 5
Darovi za birmo.
Popravila ur in zlatih predmetov.
Cena zmerna. (481) Cena zmerna.

Na obroke
Zadnje novosti, izgotovljene oblike in po meri, blago, svilenine, perilo, platno, površniki i. t. d. i. t. d.
Via Roma 3, III. nadstropje

Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu

TELEFON 16-04.

TELEFON 16-04.

registrirana zadruga z omejenim članstvom

Via Milano št. 20, pridružje (vogal XXX oktobra)

Obrestuje hranilne vloge po 4 %

Večje vloge, vezane na odločitev, po dogovoru. - Trgovcem in obrtnikom otvarja račune človečne račune. - Dajem na obresti plačuje zavezanec sam.

Izvršuje nakazila pod ugodnimi pogoji za Jugoslavijo in ostale inozemske trge.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v DINARJI ter jih obrestuje najugodnejše. - Daje posojila na menično poročilo in zastave vrednostnih papirjev ali dragocenosti. - Iskopravlja trgovske celine.

Uradne ure od 9. do 12. in pol dopoldne in od 2. in pol do 4. popoldne.

KOLESA !!

Predno kupite kolo, obiščite našo trgovino brez obveze za nakup.

KOLESA !!

Dobili boste kolo, ki rabite, po ceni brez vsake konkurence.

Vsako kolo zadržano 12 mesecev - Velika izbira kolesarskih potrebščin

G. MILOCH & C.o, Trst, Via XXX oktobra 4

Predno nakupite kakršnosilbodl

POHIŠTVO

obiščite v lastnem interesu skladišča trvdke

ALESSANDRO LEVI MINZI

TRST - VIA RETTORI 1 - MALCANTON 7-13

Oglasi v „Edinosti“ imajo najboljši uspeh

MOČ PRETEKLOSTI

Roman v treh delih

Spisala V. J. Križanovska. Iz ručine prevedel IVAN VOUEK.

Cena L 6.—, po pošti priporočeno L 7.40. V inozemstvo L 8.60 proti vnaprej poslanemu znesku. - Roman je izdal iz založila Tiskarna Edinost. - Prodaja: Tiskarna Edinost v Trstu, Via S. Francesco 26/L. - Knjigarna J. Stoka, Via Milano 37 v Trstu, - Nar. Knjigarna, Gorica, Carducci 7. - Katoliška knjigarna, Gorica, Carducci 4. Kraigher Josip, Postojna.

Vezane v originalne platnice (cena L 10) se dobi v knjigarni STOKA.

TISKARNA "EDINOST"

Izvršuje vsa tiskarska dela v najmodernejšem sist. - Razpolaga z najmodernejšimi tiskalnimi stroji, okraški i. t. d. - Linotype, stereotyp, ter rotac. strojem. - Naročila se izvršujejo točno in po zmernih cenah. - Telefon 11-37. - TRST, UL. SAN FRANCESCO d'ASSISI 20.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim članstvom

uraduje v lastni hiši

Via Torre bianca 19, I.

Telefon št. 25-67.

Sprejema navadne hranil. vloge na knjižice, vloge na tek, račun in vloge na čekovni promet in jih obrestuje

po 4 %

Večje in stalne vloge po dogovoru. Sprejema „DINARJE“ na tek, račun in vlog ob vlog plačuje zavezanec sam. - Daje posojila na knjižice, menice, zastave in osebne kredite. - Obrestna mera po dogovoru.

Na razpolago varnostne celice (saie)

Uradne ure za stranke od 8.30 do 13 in od 16 do 18.

Ob nedeljah je urad zaprt.

ZLATARNA Albert Povh
Trst, Via Mazzini 48
kupi krole po 1.45
Popravila in prodaja zlatenine.

Automobilski proga

Trst-Lokev-Divača-Senožeče

PODJETJE BRUNELLI

Odhod s trga Oberdan

Vozni red od 15. junija do 30. septembra.

Dclavnik:

Odhod iz Trsta: 12. in 17.30.

Dohodi v Senožeče: 13.30 in 19.

Odhod iz Senožeče: 7. zjutraj in 18. zv.

Nedelja:

Odhod iz Trsta: 7.30, 14.30 in 16.

Dohodi v Senožeče: 9. 16 in 17.30.

Odhod iz Senožeče: 7., 18.30 in 18.35.

Listki za tja in nazaj: Trst-Divača in nazaj L 13.—, Trst-Senožeče in nazaj L 16.—.

Automobilski proga

Ghiocza-Villa Revoltella-Cacciatores

Vsako nedeljo in priprizan praznik od 15.30 do 20.30 neprenehoma.

Navadna vožnja L 3.— s povratkom L 5.—.

Odhodi in prihodi vlakov

Trst - Tržič - Portogruaro - Benetke

(Južni kolodvor)

Odhodi: 0.30 (m), 5.— (o), 6.05 (b), 8.25 (l), 8.35 (o), 10.20 (b), 15.— (b), 15.10 (o), 17.— (b), 18.20 (b), 18.30 (o), 20.15 (b), 21.50 (b).

Prihodi: 5.— (o), 7.42 (o), 10.35 (o), 9.55 (b), 11.25 (l), 12.20 (b), 14.15 (b), 17.25 (o), 18.08 (b), 19.44 (l), 21.45 (b), 0.40 (b).

Trst-Buče-Poreč (Državni kolodvor)

Odhodi: 5.— (o), 9.45 (m), 13.55 (m), 18.25 (m).

Prihodi: 7.50 (m), 12.— (o), 18.20 (m), 21.16 (m).

Trst-Herpelje-Pula (Državni kolodvor)

Odhodi: 5.35 (o), 8.15 (b*), 12.10 (m), 12.45 (b*), 15.30 (b*), 19.— (o).

Prihodi: 7.40 (m), 9.42 (o), 14.10 (b*), 16.36 (b*), 19.30 (b*), 21.08 (o).

*) Vozi samo od 1. 7. do 30. 9.

**) Vozi samo od 15. 5. do 30. 6. in od 1. 10. dalje.

Trst - Divača - Št. Peter - Postojna

(Južni kolodvor)

Odhodi: 1.— (b), 5.10 (o), 7.30 (b), 9.05 (o), 12.— (o), 14.40 (b), 18.— (o), 19.05 (b), 20.05 (l), 20.30 (b).

Prihodi: 4.— (b), 7.05 (o), 8.05 (l), 9.05 (b), 9.41 (b), 11.45 (o), 13.15 (b), 16.35 (o), 19.10 (o), 21.30 (b), 22.25 (o).

Trst-Gorica-Podbrdo (Državni kolodvor)

Odhodi: 5.50 (b), 6.50 (o), 12.05 (o), 17.50 (b), 18.30 (o).

Prihodi: 7.16 (o), 11.33 (b), 15.25 (o), 20.55 (o), 22.20 (b).

Trst-Gorica-Krmin-Videm (Južni kolodvor)

Odhodi: 5.30 (o), 6.45 (b), 7.50 (o), 12.30 (o), 14.— (o), 15.50 (b), 17.15 (b), 19.15 (o).

Prihodi: 7.42 (o), 9.20 (b), 12.10 (o), 14.55 (b), 17.52 (o), 18.51 (o), 20.25 (b), 23.10 (o).

Št. Peter na Krasu - Reka

Odhodi: 5.25 (m), 8.30 (o), 9.43 (o), 11.47 (b), 17.30 (o), 21.20 (o).

Reka - Št. Peter na Krasu

Odhodi: 5.25 (o), 9.30 (b), 11.55 (m), 15.30 (b), 18.30 (o).

Divača - Herpelje

Odhodi: 5.58 (m), 9.02 (b), 12.20 (m), 16.14 (o), 19.10 (m).

Herpelje - Divača

Odhodi: 7.10 (m), 8.34 (o), 13.32 (o), 15.36 (m), 18.35 (b), 20.07 (o).

Gorica - Prvačina - Ajdovščina

Odhodi: 8.17 (m), 13.25 (o), 19.35 (m).

Ajdovščina - Prvačina - Gorica

Odhodi: 4.10 (m), 11.15 (m), 17.05 (o).

Pomen kratice: o — osebni vlak, b — brzovlak, m — mešani vlak, l — luksuzni vlak.